

שמותר להשהות מצטמק ויפה לו על כירה שאינה גרופה, שכן **שאני הכא דקטמה מעיקרא**, ואף על פי שחזרה והובערה, הכירה נידונית כקטומה, כי גילה דעתו שאינו רוצה שהתבשיל יוסיף להצטמק, ונמצא שזה כמצטמק ורע לו.⁽⁴⁰⁾

תמהה הגמרא: **אי הכי מאי למימרא?**

לבעליו בתוספת הבישול] **מותר**, אפילו אם הכירה אינה גרופה וקטומה.⁽³⁸⁾

שכן תבשיל שהוא מצטמק ורע לו, פשיטא שמותר להשהותו על כירה שאינה גרופה, ומאי קא משמע לן רב אושעיא.⁽³⁹⁾

דוחה הגמרא: אין להוכיח מרב אושעיא

ונמצא שרב אושעיא אינו סובר לא כרבנן דאסרו להשהות כלל על כירה שאינה גרופה ולא כחנניא שהתיר להשהות על כירה שאינה גרופה אפילו דבר המבושל כמאכל בן דרוסאי.

אכן לדברי רב האי גאון שהביא הרשב"א להלן על דברי רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן, אפשר שרב אושעיא סובר כחנניא, אלא שהוא מוסיף על דבריו, כי לדברי חנניא מותר להניח כמאכל בן דרוסאי על כירה שאינה גרופה, אבל אין בכלל זה שמותר להניח גם מבושל כל צרכו ומצטמק ויפה לו, מפני שבחיתוי קל הוא מצטמק, ורב אושעיא הוסיף שאפשר גם מבושל כל צרכו על כירה שאינה גרופה.

וכן לפירוש תוס' הרא"ש לעיל [לז א ד"ה אא"ב] אפשר לפרש שרב אושעיא סובר כחנניא אלא שהוא מחמיר על דבריו ומתיר רק הנחת מבושל כל צרכו ולא מבושל כמאכל בן דרוסאי. והתוס' הקשו על רש"י מדוע פשוט לו כל כך שמצטמק ורע לו מותר להשהותו על כירה שאינה גרופה, הרי רבי מאיר ורבי יהודה לעיל [לז א] לא התירו שהייה על כירה שאינה גרופה אפילו מצטמק ורע לו, וראה ברשב"א שלשיטתו רבי יהודה מתיר במצטמק ורע לו על כירה שאינה גרופה והלכה כרבי יהודה לגבי רבי מאיר, ולפיכך מסתבר שרבי יהודה לא בא לאפוקי מדרבי מאיר.

40. רש"י פירש "גלי דעתי דלא ניחא ליה

בין חמין שהוחמו כל צרכן לחמין שעדיין לא הוחמו ושניהם בכלל מצטמק ורע לו צריך ביאור לשם מה נקט רב אושעיא חמין שהוחמו כל צרכן. ורש"י פירש דאתי לרבנותא דבעינן שהוחמו כל צרכן מבעוד יום ולאפוקי מדברי התוס' דלעיל, ולכאורה צריך ביאור, מה יענו התוס' לשם מה נקט רב אושעיא דווקא הוחמו כל צרכן.

וצריך לומר, כי גם בתבשיל רב אושעיא הוא דלא כמאן. כי לא מצינו מי שמחלק בין מבושל כל צרכו לאינו מבושל כל צרכו, שלפי חנניא מותר ללא גריפה גם כמאכל בן דרוסאי ולרבנן גם מבושל כל צרכו צריך קטימה, ואפשר שגם לענין חמין חולק רב אושעיא [לפי הס"ד בגמרא] על תנא דמתניתין.

38. הרמב"ן במלחמות מפרש שמצטמק ויפה לו היינו שהוא שמח בו, וביאר השער הציון [רנג ט] דבא להשמיענו שאם אינו שמח בצימוקו, אזי אפילו אם הצימוק יפה לו הוי מצטמק ורע לו, לפי שהכל תלוי בדעתו של בעל הבית, וכן מוכח בהמשך הגמרא. ומסתבר שהוא הדין מצטמק ורע לו, שאם הוא חפץ בכך מאיזה טעם הרי דינו כמצטמק ויפה לו.

39. כך פירש רש"י. ולפי דבריו מבואר שלפי רב אושעיא [בהוה אמינא] מותר להשהות רק תבשיל המצטמק ויפה לו על כירה שאינה גרופה אבל תבשיל שהוא כמאכל בן דרוסאי אסור,